

HET EERLIJKE VERHAAL VAN AMBER, DIE EEN GOEDE MOEDER WIL ZIJN

door Johan Gortworst

Dit is de hartenkreet die Amber (24 jaar) richt aan haar hulpverleners. Dit jaar is spannend. Krijgt ze het vertrouwen van de autoriteiten om weer de goede moeder te zijn van haar twee kinderen die nu in een pleeggezin zijn ondergebracht? Ze hoopt het van harte, maar ze is er allerminst gerust op.

Veel nare ervaringen

Een keer per maand schuift Amber aan bij de maaltijd die Sant'Egidio voor zwerfjongeren in De Herberg organiseert. Amber is geen echte zwerfjongere, want ze beschikt gelukkig over een woning. De maaltijd is een goede plek om jonge mensen te ontmoeten, van wie men weet dat ze, net als jij, een rugzakje met veel nare ervaringen met zich meedragen. Niet dat je daarover uitgebreid met elkaar praat. Waarom zou je? Je hebt aan jezelf al meer dan genoeg! Maar een momentje rust doet goed. Het leven is hard voor Amber. Te hard, zou je zeggen als je al die nare ervaringen op een rij zet. Ze vraagt zich af waarom zij altijd de klappen krijgt en waar ze steeds weer die kracht vandaan moet halen om door te gaan. Opgeven is voor Amber geen optie.

Valse start

Het wiegje van Amber stond niet op een veilige plek. Haar ouders kampten met grote problemen en ze zwijgt liever over al die traumatische gebeurtenissen uit haar kinderjaren. Huiselijk geweld in combinatie met verslavingsproblematiek zijn abstracte woorden die al genoeg zeggen. Het is een giftige cocktail die aan mensen grote schade toebrengt. Momenteel telt Nederland ieder jaar zo'n tweehonderdduizend slachtoffers van ernstig huiselijk geweld. Daarmee is het de omvangrijkste vorm van geweld in onze samenleving. We weten dat kinderen die gezien hebben dat ouders elkaar sloegen, op latere leeftijd trauma's kunnen krijgen. Amber heeft niet zo veel aan deze cijfers. Ze deed samen met haar zusje en haar moeder haar uiterste best om thuis weer veiligheid te creëren en de nare tijd goed te doorstaan.

Moeilijke leerling

Is het dan vreemd dat Amber geen ideale leerling was? De basisschool was op de hoogte van de problemen thuis. Amber scoorde hoog genoeg voor het havo, maar de school schatte in dat ze, gezien de gezinssituatie, beter naar het vmbo kon gaan. Vermoedelijk heeft ze verscheidene leraren door haar opstandige gedrag tot wanhoop gebracht. Ze doorliep verscheidene trajecten in de jeugdhulpverlening, maar kwam in contact met verkeerde vrienden. En wat je kon verwachten, gebeurde ook bij Amber: ze kwam in aanraking met drugs en alcohol en raakte eraan verslaafd.

Amber

VERTROUW ME!

IK KAN HET WÉL!

Dieptepunt

Elk mens kent onvermoede krachten en als die angesproken worden, bestaat de kans om stapje voor stapje de weg terug te vinden. Voor Amber was een opname in een gesloten jeugdinrichting zo'n dieptepunt. Dit was voor haar juist niet de geschikte en veilige plek die ze nodig had. Het was voor haar de donkerste periode in haar leven en ze deed met haar advocaat alles eraan om weg te komen. Alle adviezen vanuit de jeugdzorg aan de rechter leken in haar nadeel. "Ik ben helemaal niet gelovig," zegt Amber. "Mijn oma was dat wel. Ze bad aan tafel. Steeds als ik zo'n moeilijk moment heb, probeer ik op mijn

Ambers moeder

eigen manier te bidden en vraag dan of het anders mag. Dat deed ik die nacht voor de uitspraak van de rechter ook." Of het geholpen heeft, weet Amber niet, maar tegen ieders verwachting in, besliste de rechter in haar voordeel en stond ze diezelfde dag weer als vrij mens op straat. Daarmee waren haar problemen nog niet voorbij. Ze kende perioden van vallen en opstaan, kreeg een relatie en twee kinderen. "De eerste zes maanden na de geboorte van mijn eerste kindje waren voor mij de gelukkigste. Het was rustig in huis, er waren geen conflicten en ik voelde me een goede moeder. Zo kan ik het dus ook." De jeugdzorg vertrouwde de situatie echter niet en plaatste haar kinderen in een pleeggezin. Haar jonge leven staat nu in het teken van strijd om weer moeder te mogen zijn. Dat is wat ze het liefst wil: haar kinderen terug en aan iedereen

“Je bent en blijft een kind van het licht”

laten zien dat zij in staat is om het echt beter en anders te doen dan haar ouders. Haar oma is haar grote voorbeeld. Ze had met haar een sterke band. "Ze heeft me altijd beschermd. Het was net alsof ze voorvoelde dat ik het zwaar zou krijgen in het leven. Ik steek vaak een kaarsje aan voor haar foto. Ze houdt me als baby in haar handen en ze tilt me op boven haar hoofd, in het licht. Zo ben ik bedoeld, wil ze, denk ik, zeggen: je bent en blijft een kind van het licht."

RUIMTE VOOR EXTRA INVULLING